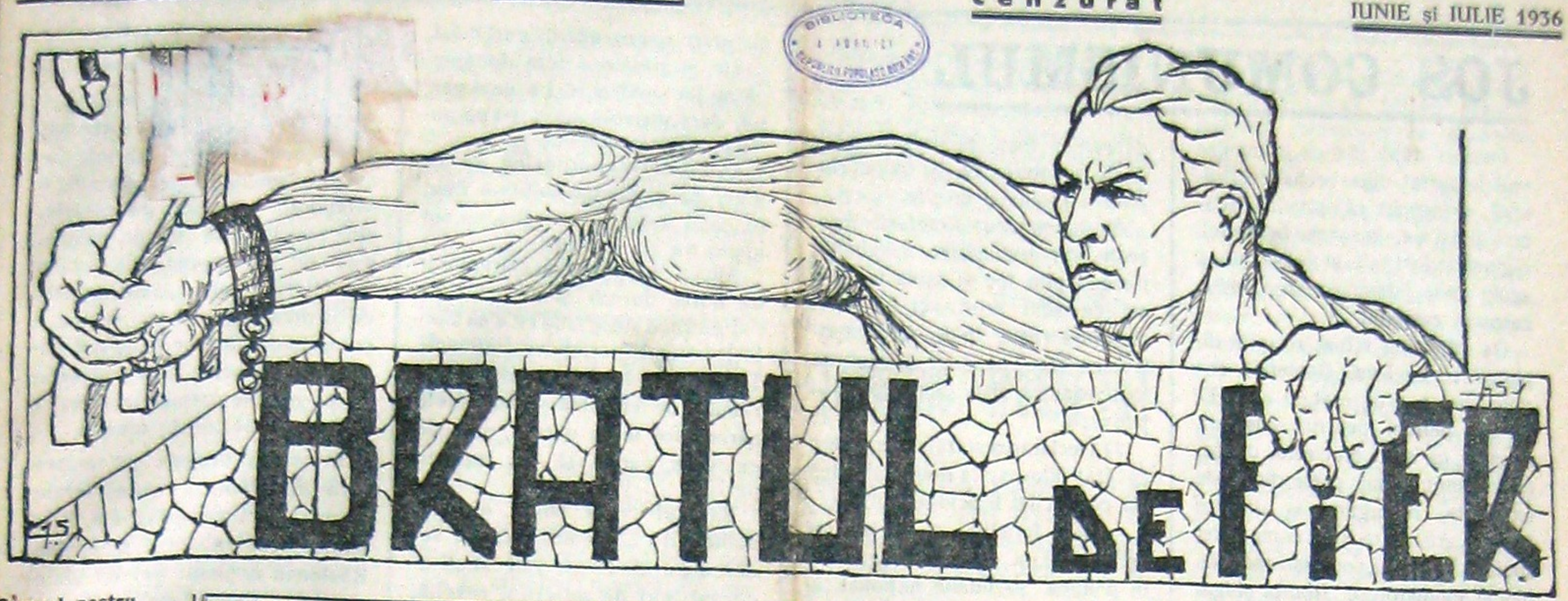
ANUL II Nr. 13-14 4 PAGINI 1 LEU Cenzurat IUNIE şi IULIE 1936

Sêmnul nostru în alegeri

APARE SUB INGRIJIREA UNUI COMITET

Gazetă de ştiri, îndrumări, educaţie naţionalistă şi creştină

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA STR. D. ZAMFIRESCU 14 — FOCŞANI —

In alegeri Semnul nostru

STRIGOII

In istoria poporului nostru cea mai mizerabilă şi degradandă epocă a fost epoca Fanariotă. Se instalau Domnii după ghelirul pe care-l promiteau **Porţii**, după pungile cu galbeni făcute dar şi după numărul copiilor pe care-i dădeau să slujească Sultanului. Adevărate vremuri de ruşine şi ocară.

Dar vruta Dumnezeu ca prin nemăsurate jertfe să ajungem azi în România-Mare. Credeam însă că în această Românie-Mare suntem scăpaţi de ruşinea trecutului când colo, apar STRIGOII.

Poarta s'a mutat la Paris. Sultan, Leon Blum. Dr. Lupu, Virgil Madgearu, Ion Răducanu şi chiar Şeful Ion Mihalache au plecat cu colindul. Cerşesc puterea ca pe vremuri strămoşii lor.

Dr. Lupu abia ajuns la Paris, dă interview-uri.

„Vreau să văd ce se petrece în Franţa, voi vedea pe toţi oamenii politici ai Franţei începând cu Leon Blum, pe care-l cunosc de multă vreme şi mă bucur că a reuşit să formeze acest guvern al Frontului popular"... „Mă simt aici parcă aşi fi eu la putere".

Şi la întrebarea dacă e vre-o legătură între venirea lui la Paris şi schimbarea de guvern din ţară, răspunde:

„D-ta crezi ca şi unii partizani ai mei că am să le aduc puterea dela Paris. Nu. ...Partidul naţional-ţărănesc e cel mai mare partid democrat şi **să existe desigur o armonie între democraţia deaici** *(Franţa N. R.)* **şi aceia din ţară".** *(Tempo 18 Iunie 1936).*

Destul, am priceput. Nu aduce puterea de acolo dar *trebue să existe armonie.*

Acum urmăriţ-ii şi pe ceilalţi asupra declaraţiilor ce le vor face faţă de o anumită presă şi finanţă cu angajamente că ei sunt singurii cere ar putea pune capăt anarhiei (!) de dreapta. Noi cunoaştem povestea. S'au mai luat şi altă dată asemenea angajamente, doar e aceiaşi piesă cu actori schimbaţi.

SPICUIRI

Ziarul **„Universul"** publică în ziua de 18 Iunie a. c. o convorbire a **Majestăţii Sale Regelui Carol II,** cu un ziarist străin.

Intre altele **M. S. Regele** a spus: **„Sper că voi reuşi să creez o organizaţie care să îndrepte greşelile politicianilor şi să realizeze despoliticianizarea naţiunii".**

• • •

„Dictatura Gărzii de Fier în România"

Ziarele comuniste, cari se tem de legionari, s'au plâns în toată lumea, de faptul că li-s'a dat foc la otrava ce-o împrăştie zilnic sub forma cuvântului tipărit.

Ca urmare a acestor jelanii, gazetele franţuzeşti din 22 Iunie a. c. au scris cu litere mari şi groase despre „Dictatura „Gărzei de Fier" în România".

Din cele scrise la gazete se vede limpede, că nu le prea convine venirea „Gărzii de Fier" la cârma ţării de oarece cârma şi puterea în Franţa o are un jidov; iar jidovii din toată lumea, ca şi talharii de politiciani se îngrozesc şi se scutură când aud vorbindu-se de „Garda de Fier".

• • •

D-l Stelian Popescu Directorul „Universului" construeşte cu un grup de legionari din „Totul pentru Ţară" o măreaţă Biserică la Predeal.

Guvernul, | | | | | | | | | | | | a interzis ziarelor „Universul" şi „Porunca Vremei" de a mai scri înpotriva evreilor porniţi la bolşevizarea ţării româneşti.

Această oprelişte mai are şi alt înţeles: „Jidanii alungaţi de arabii din palestina vin în România". Spre a nu se mai vorbi despre această invazie a năpârcilor roşi, nici de vânzarea neamului pe uliţele Parisului, nici de otrava împrăştiată din Sărindar, s'a ajuns la această măsură de struţ.

E vorba până când această mascaradă! Strigoii trecutului ruşinos nu înţeleg că există o metodă populară de distrugerea lor! Un par bătut drept în inima lor ticăloasă.

Romănia-Mare este România liberă şi independentă şi acestea le-a căpătat prin voinţa lui Dumnezeu şi-a sutelor de mii de morţi din cei mai buni fii, cari au îngrăşat pământul sfânt al Patriei cu sângele lor. Ce! Vom fi veşnic slugi plecate Porţii! Pentru aceasta au sângerat părinţii şi bunicii noştri!

Strigoilor, întoarceţi-vă în mormintele de unde aţi plecat. Să nu vă prindă pe drum cântatul cocoşilor, fiindcă se apropie de ziuă.

Ing. I. Blănaru

Din rechizitorul Comisarului Regal dela procesul din Craiova

Se dă lupta, cu toată tăria împotriva evreilor şi comuniştilor? Atunci se poate apăra siguranţa viitorului şi propăşirea neamului!

„Altfel, viscolul pustiitor va sufla din nou pe acest pământ românesc şi va fumega de pârjolul deslănţuit de astfel de duşmani.

„Iar copiilor noştri nu le va mai rămâne decât sabia în ţara în care s'a născut, iar purtarea lor în lume va fi o ocară aruncată în obraz de Paukeri şi Maghiaroşiţi, atunci copii ne vor blestema pe noi, părinţii lor, fiindcă am lăsat pe aceşti duşmani să stingă candela patriei noastre cu suflarea lor spurcată".

„Dacă ar fi pedeapsa cu moartea v'aşi cere să-i spânzuraţi de limbile lor înveninate.

De-ar fi munca silnică pe viaţă, v'aş cere să faceţi ca oasele lor să putrezească la ocnă".

AM INVINS!

După atâta suferinţă, după atâta sânge şi atâtia morminte, legionarii au marea bucurie, de-a trăi cea mai fericită clipă din viaţa lor: biruinţa tuturor vrăşmaşilor, înfrângerea şi prăbuşirea protivnicilor.

Cea dintâi biruinţă a fost repurtată de legionari, asupra lor însăşi, asupra persoanei lor: au înfrânt egoismul, dragostea de persoana lor, şi s'au arătat cu prisosinţă gata a risipi toată viaţa din ei pentru credinţa legionară.

A doua biruinţă a fost repurtată de legionari asupra defăimătorilor, a prigonitorilor, a ucigaşilor de legionari.

In adevăr mare biruinţă şi fericită clipă trăesc legionarii când aud din gura lui Victor Iamandi în discursul dela Piatra Neamţ, că „Garda de Fier" e dizolvată numai de formă, pe hârtie, când aud pe Ministrul de Interne, I. Inculeţ, că n'are ce să le mai facă legionarilor, deoarece, aceştia luptă cu tot sufletul mânaţi de-o credinţă, credinţa în destinul mişcării şi-a Căpitanului, când văd şi citesc în gazetele din Franţa că scriu cu litere mari şi grase, „Dictatura „Gărzei de Fier" din România"!

Toate acestea arată şi scoate în lumină biruinţa legionarilor neînfrânţi de nici o putere din lume.

A treia biruinţă a fost trezirea tuturor românilor şi pornirea lor pe drumul cel bun.

În adevăr, nu-i puţin lucru să vezi pe cei care ne-au bătut, neau hulit şi ne-au întemniţat spunând că avem dreptate şi că ei au greşit.

A patra şi ultima biruinţă urmează a se câştiga de acum înainte.

Acum nu e vremea amăgirilor.

Să nu ne rătăcim, să nu ne desprindem din rândurile în care am luptat până acum.

Să ţinem cu ochii ţintă la Căpitan, şi vom putea striga în cel mai scurt timp: „am invins"!

V. B. Gorleţ

JOS COMUNISMUL

Imediat după război, comunismul importat dela vecinii dela răsărit, a început să prindă rădăcini și la noi, în special în fabrici, regiuni industriale și orașe, adică acolo unde jidovimea are conducerea și capitalul.

De când am reluat relațiile diplomatice cu Rusia Sovietică, comunismul a progresat și a devenit un pericol pentru existența noastră ca stat. Nucleele descoperite sunt a mia parte din cele existente, recurgând la diferite firme, care toate sunt comuniste: social-democrați, socialiști-radicali, blocul muncitoresc, frontul plugarilor, sionismul, antifacismul, frontul popular, etc.

Toate aceste firme comuniste sunt conduse numai de jidani sau jidoviți (cozi de topor creștine). Acum în urmă au devenit obraznici, în special decând în biata Franța a ajuns prim ministru jidovul din Vidin, *Leon Blum* și de când au pus stăpânire asupra Spaniei, arzând toate bisericile Aliata noastră Franța, sora noastră, atrecut deja la comunism vom vedea îndată pe acel popor erou, slugă și rob la jidani.

— La noi partidul tâlharilor zis național-țărănesc-jidănesc, a trecut brusc la comunism, la marea întrunire ce-au avut-o la București, acum de curând, au defilat înaintea lui Ion Mihalache — țaran jidovit — cu pumnul ridicat deasupra capului, smbolul sfidării Dumnezeirii și omenirii creștine.

Comunismul urmărește: 1) *dărâmarea din temelii a bisericii creștine* deci a creștinismului și intronarea credinței jidovești pentru întreaga omenire sau trecerea la oameni fără Dumnezeu (ca în epoca de piatră). 2) *Distrugerea proprietății private* și trecerea la colectivitate — stricarea hotarelor — iar cetățeanul comunist devenit rob va primi hrana cu gramul dela magaziile (hambarele comunale).

3) *Luarea copiilor* imediat la naștere și creșterea lor în sanatorii, fără să-și mai cunoască părinții.

4) *Distrugerea căsătoriei* intronând concubinajul universal.

5) *Introducerea stăpânirii jidovești* în toate ramurile de activitate și robirea ca pe timpul Hunilor a țăranului creștin.

6) *Intronarea dictaturii jidovești* prin desființarea Regalității, trecând prin foc și sabie pe toți cei ce sunt protivnici — deci dictatura roșie. In Rusia pravoslavnică zece milioane de ruși au fost uciși ca niște câini de călăii jidovești.

7) Declararea statului românesc ca stat jidovesc, a doua Palestină (în cea dintâi îi ucid Arabii).

— Iată fericirea ce vi se rezervă acelora ce stați și activați în politica partidului național-țărănesc-jidovesc și *statul-țărănesc* pe care vi-l oferă acești tâlhari de codru este *statul comunist*. Aceiași situație va avea întreaga suflare creștină, care privește indiferent pericolul jidano-comunist.

—Politica fiecărui român-creștin astăzi nu poate fi alta decât cea naționalistă - intransigentă, adică zid de fier din piepturile noastre în jurul Regelui, Monarhiei, pentru apărarea patriei și neamului românesc-creștin împotriva stăpânirii iudaice și comuniste.

— La această datorie sunt chemați toți românii creștini cu inimă curată și cu dorul sfânt al apărării patriei.

Cei ce n'ascultă glasul năzuințelor noastre pur naționale, sunt lași, talhari, hoți de codru, trădători de neam și patrie, vânduți jidanilor și jidoviților și-i declarăm de azi înainte ca dușmani ai românismului creștin.

— Noi legionarii lui Codreanu declarăm ca dușmani ai patriei pe comuniști sub orice firmă s'ar ascunde și pe toți simpatizanții sau susținătorii lor, fiind hotărâți ca mai bine să murim cu toții pe baricade de cât să mai vedem cu ochii stăpânirea comunisto-iudaică pe plaiurile lui Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul. Cine cumpără jurnalele: Dimineața, Adevărul, Zorile, Cuvântul liber, Realitatea ilustrată, Opinica, Lumea, Tempo—ajută jidovimea pentru a grăbi comunizarea, țări. Mai bine dă banii la săraci, aceste ziare sunt toate comuniste, conțin numai otravă.

Creștini români, deschideți ochii la primejdia ce vă așteaptă.

Căpitan Al. Ciulei

Steagurile ! Steagurile !

In ziua de 10 Mai, priveam defilarea drapelelor regimentelor, purtătoare de biruință și mărturii ale unității noastre naționale, trecând în zi de sărbătoare a Neamului, pe acelaș drum, pe unde acum 78 de ani patrulau grănicerii și vameșii la vechiul hotar ce tăiau Focșanii în două, pe acelaș drum pe unde acum 77 de ani a trecut Domnitorul Cuza, secând Milcovul despărțirei. Și cum priveam și mă gândeam la toate acestea, cu un fior de durere și de revoltă, mintea mi s'a oprit asupra celor petrecute cu două săptămâni în urmă, adică la 26 Aprilie 1936, la o depărtare de 100 m. de locul defilării și tot pe vechiul hotar.

La clubul partidului Național-Țărănesc, s'au sfințit peste 100 steaguri, pentru gărzile partidului.

Țin să precizez dela început, că nu fac politica nici a unui partid, deci nu voiu mărturisi cu patima politicianizatului.

Organizarea partidelor pe temeiu de disciplină militară fiind obiceiul timpului ce trăim, nu am nimic de zis contra.

Atunci dece m'am cutremurat de fiorul durerii și al revoltei?

Pentrucă steagurile ce s'au sfințit la clubul partidului Național-Țărănesc, pe care s'a depus jurământ de credință și sub cutele cărora vor lupta gărzile, sunt de culoarea verde și cu secerea pe ele.

Repetați ca și mine, de mai multe ori: „Steaguri verzi cu secerea pe ele!" și veți simți aceeași fiori de durere și revoltă, căci după cât am aflat, steagul verde, este al unei internaționale, așa cum steagul roșu este al alteea, dar care lucrează mână în mână, pentru acelaș scop comun, distrugerea naționalității, a hotarelor și a credinței.

Și acum mă întreb: ce vom face cu drapelele naționale, pe care toată suflarea românească a jurat și jură credință către: Țară, Neam și Rege, care întruchipează jertfele trecutului, starea prezentului și năzuințele viitorului, când partidele își aduc steaguri roșii ori verzi ale internaționalelor, pe care jură credință partizanii?

Unde mergem cu aceste rătăciri?

Mai lipseau depe acele drapele ciocanul și cleștele, pentru ca să se înțeleagă și mai bine, ce viitor pregătește Țării, gărzile d-lui Mihalache.

Și întreb acum pe d-l Mihalache: „Cum se împacă „Mihai Viteazu" depe piept, cu steagul verde sub care luptă?

Intreb pe toți d-nii Generali, devotații d-lui Mihalache, cum pot sta sub flamurile steagului verde, care ne amintește timpul robiei turcești din trecut și ne prevestește timpul robiei internaționalei verzi?

Dece secerea internațională și nu snopul de grâu cu cruce deasupra, care simbolizează credința semănătorului în Dumnezeu și Țară?

Snopul de grâu înseamnă belșugul țării noastre, pânea de toate zilele și unirea întregii suflări românești, ca și firile în aceeași legătură a snopului.

Secerea, ca și coasa înseamnă moartea — peirea, după cum cleștele și ciocanul ne amintește țintuirea adevărului, dreptății și bunătății pe lemnul crucii.

Iată dece m'am cutremurat de fiorul durerii și al revoltei, când am salutat Drapelele Țării, căci după cum pregătește viitorul d-l Mihalache prin gărzile sale cu steagurile verzi, nu se știe cât timp voiu mai saluta cu evlavie gloria trecutului și unitatea Neamului prin sfântul nostru „Trei culori", dacă nenorocirea ar cădea asupra noastră, să i se încredințeze cârma Țării!

Ion Anghel

Apostolatul muncitorilor

Nu mai poate contesta nimeni că viața muncitorilor, a muncitorilor manuali, din fabrici, docuri, a muncitorilor agricoli, a sătenilor; cu prețul de mizerie, cu care le este plătită munca, este de nesuportat. Nici viața muncitorilor intelectuali nu este de invidiat; și mai cu seamă a celor tineri, cari, cerându-și dreptul la o muncă plătită mai omenește, găsesc pretutindeni porțile închise și pázile de arnăuți.

In ceeace privește pe muncitorii din fabrici, căile ferate, docuri, micii meseriași etc. li să exploatează răbdarea și nevoia. Răsfoesc paginile ziarelor „Adevărul", „Dimineața", „Lupta", „Zorile" și altele, cari sunt toate scrise cu otravă jidovească și mă minunez când văd atâta dragoste ce arată muncitorilor, aceste foi spurcate cu duhul lui Iuda. Vor jidovii îmbunătățirea traiului muncitorilor? Și în ce fel vor să aducă ei raiul în lumea muncitoare? Dar mai întâiu, cine sunt stăpânii fabricelor? Am să iau un exemplu cu orașul Bacău. Știți câte fabrici sunt în Bacău? Peste 60 de fabrici mari și mici. Și cine sunt stăpânii acestor fabrici? Filderman a vreo 4 fabrici, Singer, Isvoranu un alt jidan care și-a botezat numele, Osias Herșcovici, Kalmanovici, Ilovici, Israilovici și așa mai departe, toți, dar absolut toți jidani. Știți acum cine pretinde să vorbească în numele muncitorilor, care 99% sunt creștini? Unul din moștenitorii celui mai mare fabricant, celui mai bogat jidan din toată regiunea Moldovii de mijloc, fiul lui Filderman. Știți cine scriu ziarele „Dimineața", „Adevărul" și celelalte enumerate mai sus? Altă serie de jidani ajunși milionari peste noapte, cari pretind să vorbească în numele muncitorilor. Și cum vor ei să ne fericească pe noi muncitorii de toate categoriile? Așa cum i-au fericit și pe cei din Rusia, transformându-ne într'o massă fără cuvânt, într'o massă de animale.

Și o ultimă întrebare: Cine a ajuns azi să conducă pe muncitorii din Rusia? Un guvern, o armată de comisari și o puzderie de agenți intitulați reprezentanți ai poporului rus, dar cari, în realitate nu sunt decât instrumentele cahalului jidovesc, a celor 4 rabini, cari dirijează toată lupta pornită de jidovi să stăpânească toate popoarele de goimi, adică de vite, înțelegând prin aceasta pe creștini.

Dimitrie Popa

Cetiți „Brațul de Fier"

Suflă vânt de nebunie!

Ziarele aduc ştiri despre isprăvile bolşevicilor ajunşi stăpâni în Spania.

Incendii şi distrugeri:

Sediile org. politice	12
Stabilimente publice şi part.	45
Case particulare	12
Biserici	106
Total	178

In Franţa a ajuns Prim-Ministru un jidan anume Leon Blum. Şi'n Franţa a început tulburările, grevele fără sfârşit şi tot soiul de nelegiuiri şi nedreptăţi.

Cel mai mare luptător naţionalist Charles Mauras a şi fost svârlit în temniţă pentru un an de zile, fără drept de graţiere.

La noi, în ţară bolşevicii cărora li-se mai zic şi comunişti, au pătruns în partidul N. Ţărănist şi sub ocrotirea doctorului Lupu o ruşine a naţiei române, au trecut la fapte.

In Duminica rusaliilor au defilat cu pumnul strâns şi ridicat în sus, ca o ameninţare trimisă înălţimilor cereşti, ca o ameninţare trimisă celor ce luptă pentru românism şi creştinism.

Au spart geamurile şi-au devastat „Căminul studenţilor în medicină". Au devastat Căminul studenţesc „Dr. Cantacuzino", au bătut şi-au lăsat în nesimţire pe un tânăr avocat, care a îndrăznit să strige „Trăiască regele", „Trăiască armata română", „Trăiască România a românilor" în timp ce frontul N. Ţărănist striga jos cu „Carol II călăul".

Cine sunt nemernicii aceştia, care vor, să răstoarne tot ce-i rânduit cu sânge în această ţară?

Cine? Aceştia sunt jidanii, în frunte cu Oskar Kauffman, care câştigă 10.000.000 lei pe lună = 300.000 lei pe zi = 30.000 lei pe fiecare oră *), în frunte cu Blumenfelzii şi Paukerii, ce crapă de bine în mijlocul prea blândului popor român; acestea sunt canaliile ajutate de alte canalii şi secături de români după naştere, din partidul N.-Ţărănist, cari vor să distrugă totul, cari vor să facă dintr'un popor liber şi harnic, un popor de robi şi leneşi, un popor de bolşevici!

Acest vânt de nebunie se va isbi însă de cel mai puternic obstacol, de pieptulrile cămăşilor verzi, de legionarii sacrificiilor sfinte.

Se va Izbi de românul adevărat, pe care canalia politică nu-l cunoaşte:

Priveşte-l în zorii zilei cum îngenunche pe brazda care dă pâine muncitorului cinstit, sfântului din scorbură, tâlharului din ocnă, ca borfaşului din clădiri şi palate de seamă.

Priveşte-l cum îşi ţintueşte pe corp cu trinitatea degetelor semnul sf. cruci şi cum sărută pământul din care desprinde şoapta, răsuflarea, sărutul cald al strămoşilor ce-au murit pentru cruce şi brazdă.

Unde s'ar putea descoperi mai bine decât în ochii lui blândeţea poporului, care nu ştie decât să sufere şi să ierte. Unde, mai mult decât în pielea mâinilor lui osoase, aspre, împetrite, ar putea citi mai clar, scrijilată în vânăt, tragedia braţelor cari muncesc pentru alţii!

Şi unde s'a văzut atâta dârză ridicare şi neastâmpărată pornire la luptă împotriva tuturor obraznicilor, cari au îndrăznit în cursul veacurilor să-i batjocorească credinţa şi să-i calce moşia!

Poftiţi ticăloşilor cu nebunia, dacă vă e poftă de internat în veşnicie!

Exacustodian.

*) A se vedea „Adressenbuch für Verwaltungsräts und Direktoren" 1935.

Români din Partidul N.-Ţărănesc treziţi-vă!

Ţara se sbate în ghiarele străinilor, încearcă să scape şi nu poate din cauza nemernicilor de politiciani ce s'au vândut şi vând neamul şi credinţa noastră strămoşească jidanilor, cari în toate timpurile au cumpărat pe ticăloşi cu arginţi zimţuiţi şi sunători.

După Liberali s'au aşezat în ultima vreme şi N.-Ţărănişti în serviciul jidanilor.

Dr. N. Lupu tratează acum vânzarea neamului şi-a ţării la Paris. Jidanul Leon Blum ajuns Prim-Ministru în Franţa stă la tocmeală cu Dr. Lupu, ce-se leagă în faţa spurcaţilor jidani, că va pogorî în mormânt sutele de mii de legionari, ce luptă din răsputeri ca ţara să nu cadă în stăpânirea jidovilor bolşevizanţi.

Preoţi, dascăli de şcoală şi voi fraţi români N.-Ţărănişti luaţi seama şi vedeţi pe cine ajutaţi şi pe cine slujiţi!

Iată cine-i Dr. Lupu pentru care vă luptaţi să-l vedeţi stăpân la noi în ţară.

Discurs rostit de Dr. Lupu la o întrunire evreiască, în sala Tomis sub preşedinţia Dr. Ad. Stern după ziarul „Luptătorul".

Fraţi evrei,

„Nu pot începe decât aducând omagiile mele bravilor dv. conducători, cărora le urez să trăiască spre binele dv. şi al democraţiei acestei ţări. Mă întorc dintr'un turneu de propagandă. Pretutindeni am întâmpinat teroarea şi minciuna brătienistă! La Brăila s'au răspândit manifeste în care se susţine că sunt evreu. **Din păcate sunt fiu de răzeş, ţăran neaoş din Fălciu. Ar fi fost o cinste pentru mine să fi răsărit din mijlocul dv. E o onoare să fii evreu,** *căci din toate popoarele antice,* **singur poporul evreu e acel care mai trăeşte încă, trăeşte viguros şi tânăr.**

M'am adresat dv. numindu-vă fraţi. N'am greşit. In această ţară, evreii şi ţăranii sunt înfrăţiţi prin comunitatea de suferinţă . . . .

Cele ce s'au spus şi se spun, că aveţi drepturi, sunt vorbe goale, minciuni neruşinate.

Votul vostru e falsificat, urnele sunt furate, certificatele de alegători vă sunt refuzate, cea mai aprigă şi nebunească teroare vă apasă, vă împiedică de-a vă exprima liber..."

Din păcate, din nenorocire spune Dr. Lupu e fiu de răzeş, şi noi adăugăm fiu de preot ortodox.

Iată haimanaua şi derbedeul ce n'a fost în stare să aibă o gospodărie, să câştige un ban din muncă cinstită, că ar fi fost foarte fericit dacă ar fi răsărit din mijlocul evreilor!

Trăznetul lui Dumnezeu să vină peste capul tău nemernicule, cari faci să se svârcolească în mormânt oasele tatălui tău şi-a mamei, cari singur spuneai în parlamentul ţării, că plângeau zilnic când ai venit din străinătate, student fiind, cu credinţa prăpădită printre jidovii cu care ai trăit, te-ai stricat şi ţi-ai putrezit simţul şi demnitatea de român!

Preoţi, dascăli de şcoală şi fraţi români N.-Ţărănişti, dacă rămâneţi însă credincioşi lui Mihalache, dacă c r e d e ţ i că Mihalache n'a fost stricat până acum de Dr. Lupu, apoi cereţi să alunge stârvul cu nasul roş de beţie, ce ţine conferinţe şi discursuri comuniştilor în Franţa! Cereţi dacă se întoarce în ţară, să fie trimis pachet lui Leon Blum, lui Stalin, sau lui Lenin! Altfel primiţi moartea în sânul vostru şi vă faceţi slujitori prăpădului şi pustiului.

V. B.

Rătăciri

Ne aflăm într'o continuă descompunere socială şi politică. Iţi vine să crezi — că dela un capăt la altul al acestei prea blânde ţări — s'a întins o plagă iremediabilă a prostiei, a nebuniei, a tâlhăriei, într'un singur cuvânt al decăderei morale.

Şi aşa e. Aceste semne sunt o prevestire de mari schimbări: ori în mai bine, ori într'un catastrofal rău. Rămâi trăsnit când anumite feţe din cei ce-s puşi să conducă turma, fie într'un mod sau altul, sunt cei dintâiu şarlatani, transfiguraţi în lupi cu chip de om pentru a o spinteca cu neşaţ. Cine mai poate în asemenea condiţii trăi?! Cine mai poate înţelege ceva din atâta indeferenţă şi nepăsare a tuturor? Parcă ne-a luat cineva minţile înadins, pentru a ne distruge totul, totul!..

Un guvern slab, ce se menţine prin subtilităţi suspecte; succesorii ce stau bot în bot cu jidanii şi pun la cale peirea Neamului în hrube dosnice şi ticăloase; Prelaţi, cari nu iau nici o măsură contra unui cler rătăcit—ce propagă camuflat —comunismul în partidele unei falşe democraţii; Miniştri fără pic de scrupule morale; demagogie pretutindeni pentru înşelarea naivităţii bietului ţăran,

Nimeni nu se mai îngrijeşte nici de gospodăria ţării, nici de pericolul ce ne ameninţă atât de la răsărit cât şi dela apus. Aşezaţi ca poziţie geografică în partea tuturor năvălitorilor, — fiind poarta de intrare a Asiei în europa —suntem barca purtată în voe de uriaşele valuri ale mării.

Aşa stând lucrurile, pericolul este evident. Interiorul mucegăit printr'o politică meschină, în afară stă forţa unei organizări şovine, profitori de slăbiciuni şi desbinări interne. Două lumi însă s'au ridicat. Două puncte cardinale-polare se cumpănesc în balanţa viitorului Patriei noastre. I. Comunismul-democraţiei româneşti şi II. Legionarismul conştiinţei gintei Traco-Latine. Unul vrea înghiţirea statului Român şi înglobarea lui în internaţionalismului jidovesc-ateu al Rusiei — altul menţinerea Patriei cu orice preţ în actualele frontiri, reînvierea însuşirilor strămoşeşti Traco-Dacice, afirmarea noastră ca popor de elită şi mari nădejdii pentru pacea Europei occidentale şi centrale.

Legionarismul se ridică cu eroismul şi morţii săi, să apere acest pământ contra invaziei comuniste, contra detractorilor dinăuntru şi din afară.

Aceste sunt cele două depărtări polare ce se resping şi se urăsc de moarte.

Cine va învinge? Sigur că Legionarismul cu eroii, cu sângele, cu Biserica lui Hristos, cu pământul şi credinţa de veacuri în Dumnezeul părinţilor noştrii. Datoria fiecărui Român este deci să se înroleze fără discuţie în marea Legiune a Căpitanului, a celui mai strălucit exemplar de forţă românească şi de conducător al timpurilor.

Gh. Căsăneanu

Intrebaţi: Câte sinagogi au fost arse în Rusia, Spania şi acum în Franţa? Nici una! Câţi rabini au fost spânzuraţi, ucişi, aşa după cum au fost omorâţi slujitorii altarelor creştine? Nici unul! Creştinismul trăeşte pe sub pământ, jidovismul se lăfăe la suprafaţă! Atunci ce este comunismul? Este stăpânirea jidovilor (ajutaţi de cozile de topor creştine) asupra creştinilor.

Poruncă Nouă

„Poruncă nouă dau vouă: să vă iubiți unul pre altul precum eu v'am iubit pe voi“.
(Ioan, Cap. 13 vers. 34).

Dușmanii mișcării naționaliste se servesc de această poruncă a Mântuitorului spre a ne dovedi că nu suntem pe linia creștină, că propagăm ura de rassă.

Oare e ură de rassă când lupți contra unui dușman care vrea să te distrugă? E ură de rassă când cineva vrea să-ți ia viața și tu te aperi?

Noi nu suntem numai antisemiți. Nu. Luptăm contra unui tâlhar ce ne fură pâinea dela gură, luptăm contra unui cotropitor ce ne alungă din casa părinților noștri.

Cine e tâlharul?

„Căutați-l prin orașele înstrăinate și-l veți găsi. Este eroul de la 100 km. din dosul frontului sau trădătorul de frați și țară; este îmbogățitul de război, omul de afaceri, este profitorul depe urma sângelui pe cari tu l-ai vărsat, picătură cu picătură din rănile tale adânci“.

Din nenorocire acel care ne fură azi e român cu numele și vița, e *coada de topor* pusă în mâna forțelor din umbră cari vor să distrugă neamul acesta.

Cine e cotropitorul?

E jidanul care prin învățăturile lui satanice, nu numai că acaparează toate bogățiile noastre, dar prin alcool, literatură pornografică și diferite manopere, îndobitocește națiunea.

Care minoritate din România pune la cale peirea noastră afară de jidani? Niciuna. Atunci mai putem fi acuzați de ură de rassă când suntem în legitimă apărare?

Dacă am sta cu mâinile în sân în fața unei națiuni care moare și *care poate fi salvată numai de noi*, oare am mai putea să ne numim creștini? Unde ar fi iubirea de aproapele nostru? Unde ne-ar fi dragostea de neam?

Noi nu urâm nicio națiune. Ba le iubim pe toate. Știm că Hristos a zis: „Să iubești pe vrăjmașii tăi“, dar mai știm că a luat biciul și a alungat pe jidanii cari făcuseră din templu bursă de mărfuri.

Noi vrem acelaș lucru: *pe pământul sfințit cu sângele strămoșilor noștri va stăpâni o națiune creștină, cu suflet mare și corp oțelit.* ***Aceștia vor fi Românii de mâine!*** *În această biserică vie românească, nu vom permite ca negustorii de suflete și vânzătorii de patimi să-și mai continue urâciosul negoț.*

Aici e credința și nădejdea, aici e dragostea!

Luptăm din dragoste de neam și credința strămoșească: *aceasta e Porunca cea Nouă!*

Vasile Tarnovschi
Bălți

Mai mult curaj,
Mai multă luptă!

Rev. Clerului Putnean „Chemarea Noastră“ în partea ultimă, anunță autoritățile, că în viitor la Ziua Eroilor nu vor mai sta alături de rabinul ovreesc în timpul slujbei creștine ce se face întru pomenirea eroilor căzuți pentru neam și țară, așa cum au stat până acum ca și'n anul acesta.

De ce nu vor mai sta alături?

Deoarece „Biserica noastră— spune revista clerului putnean— este îngrădită cu legi și canoane, cari caterisesc și afurisesc pe clericii, care s'ar ruga împreună cu evreii sau alți ereteci. Sunt categorice în această privință canoanele: 10, 11, 45 și 65 Ap.; 6, 9. 33, 33, și 34, Laodiceia și 9 Timotei al Alexandriei“.

Prin urmare, inchee anunțul, „cei ce ne-ar obliga să mai slujim alături de aceștia ne obligă să fim caterisiți și afurisiți“.

Intrebăm noi acum: dar pentru faptul că preoții au slujit până acum cu rabinii ovreești dimpreună, nu sunt vinovați de prevederile canoanelor amintite mai sus?

Dacă preoțimea va suferi jugul, focul și roata comunistă, apoi să se știe. că e pedeapsa lui Dumnezeu, pentru nesocotirea și călcarea drumului creștin drum drept, demn, dârz, nu cu plecăciuni, teamă și frică de autoritatea păgână și iudaizată care așează pe aceiași treaptă și pe creștini și pe jidani.

Inaintașii acestor slujitori ai sfintelor altare, n'au plecat capul în fața batjocoritorilor de credință, de dragul unei situații, a unei felii de pâine, care nu dela oameni, ci tot dela Dumnezeu vine!

Curajul și lupta fățișă isvorâtă din convingere și conștiință este condițiunea ce se cere unui apostol al Lui Hristos pentru a fi postol în toată puterea și însemnătatea acestui cuvânt.

Mai mult curaj, mai multă luptă pentru adevărurile veșnice!

Pr. V. B.

Răbdare sau prostie?

Pentru nimeni, nu mai e un lucru nou și mare știrea, că 90 % din averea statului român o storc de grăsime jidanii ajutați de imbecilii politiciani de origină români.

Știm spre exemplu că toate fabricile sunt în mâinele jidanilor și că din această cauză mărfurile cumpărate de noi, sunt mult mai scumpe decât dacă le-am aduce din străinătate.

N'am știut însă, până acum, că aceiași marfă din țara noastră, se vinde peste hotare, altor țări, altor oameni, cu prețuri așa de scăzute față de cele cu care cumpărăm noi, încât răbdarea noastră stă gata să plesnească.

Spre exemplu:

„Fabricile jidănești de zahăr din România, au trimis în Palestina zahăr românesc cu 3 lei kgr.“

Notați bine cu 3 lei kgr.

„Acum câțiva ani în urmă Bulgaria ne oferea zahăr cu 7 lei kgr. Zahărul însă nu era produs bulgăresc, ci pur și simplu zahăr românesc — importat de ei — și pe care ni-l dădea înapoi nouă cu 7 lei kgr.“

Țăranul român cumpără zahărul la el acasă cu 29 lei kgr. în oraș și cu 35 lei kgr. la sat, iar străinii îl mănâncă cu 3 lei kgr.

Iată un mic exemplu din zecile și sutele de cazuri, cari desvălue, pe deoparte setea de câștig ucigaș | | | | | | | | | | | | | cari în tovărășie cu jidovii ne jupoae, ne fură, ne ucid, iar pe dealtă parte se desvălue nesimțirea și prostia noastră atâta vreme cât stăm în nepăsare | | | | | | |

DIN ZIARE

„Ogorul“ publică mai pe larg declarația D-lui Alex. Vaida-Voevod făcută la Iași cu ocazia unei demonstrații a „Frontului Românesc“.

„Celace mi-a impus în atenție Corneliu Codreanu, a fost tăria lui de caracter. Nici odată ca Ministru de interne n'am încercat să cumpăr conștiinți, *căci zadarnică mi-ar fi fost truda.* E bine *să se știe, că acești oameni nu pot fi cumpărați cu bani pentru lichelism politic.*

* * *

Din moțiunea votată la Congresul studențesc de la Tîrgul Mureș:

„...Studențimea declară însă unanim și solidar, că realizarea integrală și definitivă a ideilor naționale și dezideratelor profesionale nu se vor putea face decât prin instaurarea la conducerea statului român a organismului politic-naționalist, expresie a credințelor și luptelor ei „Garda de Fier“.

In consecință, studențimea română cere anularea deciziunilor de dizolvare a „Gărzii de Fier“, încetarea prigoanei și a ofensivei mișeilor deslănțuite împotriva acestei mișcări naționaliste: punerea ei în legalitate“...

* * *

Din procesul verbal de ședință, încheiat în ședința din 19 Aprilie a. c. a congresului Asociației „Generația Mișcărei Studențești:

„Congresul Asociației „Generația Mișcării Studențești», întrunit la București, înregistrează informația pe care a primit-o privitoare la pregătirea unei noui acțiuni de distrugere a mișcării naționale prin arestarea lui Corneliu Zelea Codreanu, chiar asasinarea lui și prin dizolvarea organizației „Totul pentru Țară“.

Aceasta înseamnă că jidovimea masoneria și uneltele lor vor să repete sub o formă încă mai gravă atacul din iarna 1933-34 împotriva „Gărzei de Fier“ spre a dărâma și înmormânta cea mai puternică acțiune naționalistă născută din opera mișcării naționaliste dela 1922.

...Congresul exprimă totodată hotărârea sa în numele generației tinere a mișcărei studențești a ultimilor 14 ani, de a se apăra cu toată vigoarea unei legitime apărări, împotriva acestor încercări, arătând țării întregi că această mișcare nu va putea fi înfrântă prin unul sau două asasinate, ori prin insuficiente dizolvări, ci va putea fi înfrântă doar atunci, când toate zecile de mii de tineri pe cari îi reprezintăm, vor fi coborâți în mormânt...“

Se redeschid taberile de muncă

Munca legionară închegată din sudori, cântec și rugăciune a început să se desfășoare cu tărie pe tot cuprinsul țării odată cu închiderea anului școlar, odată cu plecarea în plimbare și recreații a tuturor politicianilor ce au junghiat țara și neamul ca la marginea codrului.

De pretutindeni se va urca și'n această vară, din târnăcop, piatră și cărămidă hotar și opreliște tuturor relelor aduse de politica care a așezat până acum neamul cu fruntea în țărână.

La Putna s'a deschis în ziua de 5 Iulie tabără de muncă. In Focșani și la Soveja se lucrează la ridicarea câte unui Cămin legionar.

La marginea Focșanilor, alături de grădina de zarzavaturi, la care se lucrează din primăvară, legionarii putneni au cumpărat și așezat în lucru o mașină de presat cărămizi.

•

Activitatea Legionarilor din Tecuciu

In Ireasca Gohor s'a ridicat o Troiță în amintirea camarazilor căzuți.

Lucrarea a fost sub conducerea camarazilor Gh. Tănăsache și Velicu Niță ajutați de alți camarazi și simpatizanți.

•

In satul Cosițeni, s'a sfințit la 26 Aprilie o troiță în prezența D-lui Avocat Ioan Crânganu șeful org. Jud. Tecuci.

•

In comuna Gohor s'a săpat o fântână și s'a ridicat o Troiță.

•

La Matca se lucrează la o Troiță, iar la Nicorești s'a început pregătirile pentru tabăra din vara acestui an.

Abonament obișnuit 20 lei pe an.
Abonamente de susținere pe un an 50 lei, pe 6 luni 20 lei.
Plata abonementelor și a numerilor vândute din „Brațul de Fier“ se primesc pe adresa: Octav Neguț casierul Băncii Economia din Focșani.
Informațiuni, știri, manuscrise și ori ce corespondență se primește pe adresa: Pr. V. Boldeanu Str. D. Zamfirescu 14 — Focșani.